

Korte studies in Mattheüs (26)

Oude en nieuwe verbond

In de vorige vijf studies heb ik proberen te laten zien hoe Christus is de Zoon van God. In de daden en de wonderen die Hij deed tegen de achtergrond van de Schriften van Israël. Hij liet zien dat Hij Degene is Die aanbeden moet worden. Hij noemde Zichzelf de Heere van de sabbat. Met een verwijzing naar onder andere Leviticus 23:3 zegt Hij daarmee dat Hij Degene is Die de sabbat aan Israël gegeven heeft. Hij kalmeerde de wind en de zee met een enkel woord van macht. Dit was een verwijzing naar Psalm 107. Hij kwam wandelend naar het schip in nood over het water alsof Hij over vaste grond liep. Als we onze gedachten net als Hij vastmaken in de Schriften dan denken we daarmee aan Job 19. Hij vergaf de zonden. Iedereen wist dat dit alleen was voorbehouden aan God Zelf. Hij alleen kan de zonden vergeven. Wie anders kan Christus dan zijn dan God Zelf als Hij zulke dingen zegt en doet?

Ik heb je een aantal voorbeelden gegeven om een antwoord te hebben op de verzoeking van de duivel: 'Als U de Zoon van God bent.' (Mat. 4:3, 6). Zorg dat je dit soort voorbeelden opslaat in je geheugen, dat je er regelmatig over nadent, en dat het zo een rotsvaste overtuiging voor je wordt Wie de Christus is. Hij is de Zoon des mensen én de Zoon van God.

Ik heb ook bewust wat langer stilgestaan bij de Christus als de Zoon van God om onszelf goed voor te bereiden op een ander thema in Mattheüs. Dat thema wat ik nu aan wil snijden is het nieuwe verbond. Daarover gaan de komende studies. Om Mattheüs goed te kunnen begrijpen moeten we ook het verschil tussen het eerste en het tweede verbond goed begrijpen.

Christus is de God van Israël. Dat betekent in de eerste plaats dat God de Schepper van dat volk is. Lees Jesaja 43.

'Maar nu, alzo zegt de HEERE, uw Schepper, o Jakob en Uw Formeerder, o Israël!' (Jes. 43:1).

'Ik ben de HEERE, uw Heilige, de Schepper van Israël, uw Koning.' (Jes. 43:15).

Hij heeft dat volk geformeerd uit Abraham. Daarom is in onze uitleg van de Bijbel Gods verbond met Abraham zo ontzettend belangrijk. Het verbond met Abraham is echter niet het verbond dat God met Israël sloot op Sinäi. Dit verbond met Israël wordt het oude of het eerste verbond genoemd. Dit is een andere reden waarom God, de God van Israël is. Hij is met dat volk in een verbond getreden. Hij heeft een plechtige overeenkomst gesloten, wat ook een huwelijk wordt genoemd.

Nu suggereren de benamingen oude en eerste verbond meteen ook dat er een nieuw en tweede verbond tussen God en Israël is. Was één verbond dan niet voldoende? Wat is de relatie tussen deze twee verbonden? En in deze serie studies dus vooral de vraag: wat zegt Mattheüs hier allemaal over? Ik wil je ook een aantal profetieën laten zien die Mattheüs citeert uit de Tenach die betrekking hebben op het nieuwe verbond. Als je geen of een verkeerd gezicht hebt op de verbonden, lees je die citaten waarschijnlijk ook verkeerd en gaat er belangrijk onderwijs voor je verloren.

Ik heb in deze serie al eerder geschreven dat de titel 'Het nieuwe verbond' die je waarschijnlijk vindt op de lege bladzijde voor het begin van het Mattheüs evangelie, fout is. Mattheüs, noch de andere Evangelisten, Markus, Lukas en Johannes, beginnen met het nieuwe verbond. Er is op geen enkele manier sprake van een nieuw verbond.

Dat wordt eigenlijk al direct duidelijk in de eerste zeventien verzen van Mattheüs' evangelie. Hij begint met een geslachtsregister. Elke Israëliet die de aan hem gegeven Schriften las, was daarmee bekend. De Tenach staat vol met geslachtsregisters. Om er een aantal te noemen:

Genesis 5
Genesis 11:10-32
Genesis 36
1 Kronieken 1-8
Ezra 2

Dit zijn ze niet allemaal, maar als je de tijd neemt om ze door te lezen en je gaat daarna naar Mattheüs, dan besef je dat hier voor een Joodse lezer helemaal niets vreemds aan is. Die was bekend met dit soort geslachtslijsten.

Heb je overigens de overeenkomst én het verschil opgemerkt tussen de eerste geslachtslijst in de Tenach en die van Mattheüs?

Beide beginnen op dezelfde manier:

'Dit is het boek van het geslacht van Adam.' (Gen. 5:1).
'Het boek van het geslacht van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham.'
(Mat. 1:1).

Deze overeenkomst is er natuurlijk niet voor niets. Mattheüs heeft dit opgeschreven met een intentie, met een doel, iets om over na te denken.

Het verschil of een van de verschillen tussen de twee boeken van de geslachten is dat het boek met Adams geslacht over zijn nageslacht gaat. Er staat wie hij verwekte en wij zijn kinderen, kindskinderen enz. verwekten. In dit geslachtsregister staat Adam aan het begin. In het boek met Jezus Christus' geslacht gaat het over zijn vóórgeslacht. Het gaat er hierom hoe en uit Wie Hij uiteindelijk verwekt en geboren werd. Christus staat in Zijn geslachtsregister aan het eind. Op deze manier worden de geslachtsregisters van Adam en Christus als het ware aan elkaar geknoopt, met Adam aan het begin en Christus aan het eind.¹

Dat Christus aan het eind van de geslachtsregisters van Israël staat, betekent niet dat alles dan is afgelopen. Nee, er begint juist iets heel nieuws. We kunnen zeggen: de geboorte van een nieuwe schepping. De geboorte van het nieuwe Israël. Hoewel aan het begin van Mattheüs nog helemaal niets geschreven wordt over het nieuwe verbond, begint er wel iets geheel nieuws! Dat nieuws wordt uitgedrukt in de Naam van de Pasgeborene: Emmanuël. (Mat. 1:23). Over deze Naam gaat de volgende studie.

---

¹ Zie 1 Korinthe 15:45. De eerste mens Adam en de laatste Adam